

Halsted: Jeg skal i Anledning af Udtalelser af det ærede Medlem fra Horsens (Fraenkel) kun udtale, at jeg ikke erkender, at der var nogen Grund eller naturlig Berettigelse til at optrykke den af det ærede Medlem berørte Historie fra Udenrigsministeriet i denne Samling Aktstykker. Der hører den ikke hjemme, og det er tilmed en ensidig Fremstilling af Sagen. Jeg har ogsaa paa rette Sted protesteret imod Offentliggørelsen. Jeg skulde imidlertid ikke have taget Ordet, dersom ikke den vedkommende selv havde beklaget sig over den skete Offentliggørelse, men nu finder jeg Anledning til at fralægge mig enhver Del i, at dette Aktstykke er optrykt her i Betænkningen over Tillægsbevillingslovforslaget.

S. Sørensen: Under Nr. 36 i Ændringsforslagslisten foreslaas en Bevilling til Vejers Plantage forhøjet med 4,112 Kr. Jeg finder Anledning til at takke saavel den højtærede Landbrugsminister som Udvalget for denne lille Bevilling, saa meget mere som jeg ikke var helt uskyldig i en Misforstaaelse, som her har været til Stede. Sagen var, at man skulde have indtaget det meste af Klitarealet derude til Beplantning, og der skulde sættes en bestemt Pris pr. Td. Land, som Staten skulde betale Lodsejerne. Da de første Gang henvendte sig til mig om den Sag, sagde jeg: I maa sætte Prisen pr. Td. Land saa lavt som muligt, for her bliver der ingen Akkordering, og saa vil Sagen gaa lettere. Prisen pr. Td. Land blev saa sat til 22 Kr., og det gik saavel Finansudvalget som Folketinget ind paa. Der var imidlertid samtidig opgivet et bestemt Areal, men ved den endelige Opmaaling viste det sig, at der var nogle flere Tdr. Land, og de paagældende mente sig saa berettigede til at faa 22 Kr. Gange det endelige Antal Tdr. Land, der viste sig at være. Imidlertid var den Bevilling, der var optagen paa forrige Aars Finanslov, ikke saa stor, at den kunde forslaa hertil, men den nu foreslaaede Ekstrabevilling vil gøre Lodsejerne det muligt at faa 22 Kr. pr. Td. Land af det Areal, der efter Opmaalingen har vist sig at være. Jeg er derfor særdeles taknemmelig for denne lille Bevilling.

Under Nr. 40 foreslaas en Bevilling paa 45,500 Kr. til Stationering af et Sandpumpemateriel ved Nymindégab. Det skal jeg blot nævne i Forbigaaende, idet jeg vil sige, at jeg havde troet, at Bevillingen var bleven noget større. Det havde jeg Grund til at tro efter en Samtale, jeg

havde med Vandbygningsdirektøren, som meddelte mig, hvad han vistnok ikke mente behøvede at være nogen Hemmelighed, at der skulde bestilles et nyt Skib, som skulde stationeres ved Nymindégab, og han nævnedes et Beløb som 80,000 Kr. Imidlertid har Regeringen, saa vidt jeg skønner, købt et Sandpumpeskib eller Arbejderskib, som i Øjeblikket benyttes af Firmaet Saaby & Lerche ved Gennemgravningen af Hvide Sande. For det Beløb, der nu søges Bevilling til, 45,500 Kr., kan jeg ikke tænke mig, at man kan faa Firmaet til at sælge et Skib, som skulde være lige saa godt som et nyt til 80,000 Kr. Det tror jeg, det Ingeniørfirma er for klogt til, saadan plejer den Slags Folk ikke at handle. Jeg tror, det kommer til at gaa ud over Forholdene ved Nymindégab. Jeg kan ikke tro, at dette Skib kan gøre samme Nytte og Tjeneste som det oprindelig paatænkte. Men det er noget, jeg ikke er inde i, og jeg paataaler kun Forholdet, fordi jeg vil have Lov til at avertere i Tide for det Tilfældes Skyld, at det skulde blive nødvendigt senere at klage over Skibets Arbejde.

Imidlertid finder jeg Anledning til at yde min Anerkendelse og bringe min Tak til den højtærede Landbrugsminister og Udvalget for de Beløb, der ere bevilgede under Nr. 132 og 133 i Betænkningen, der begge angaa Bevillinger til „Vestjyllands Mergelforsyning“. Det er en meget stor Forening, som allerede gør og efterhaanden vil komme til at gøre stor Nytte, og som bestaar af over 2,000 Landmænd, der have sluttet sig sammen og købt et stort Mergelleje i Nærheden af Ringkøbing, hvorfra Mergelen skal føres med Bane ned over Syd- og Vestjylland. Selskabet har selvfølgelig haft store Udgifter til at begynde med. Det varer altid nogle Aar, inden et saadant Selskab kan høste Udbytte af sin Virksomhed, idet Mergelen først skal virke paa Jorden, og der skal indhøstes af denne, inden der kan foreligge Udbytte. Foreningen har, som sagt, haft betydelige Udgifter, og der har maattet anlægges nye Spor og en ny Rampe ved Ringkøbing Station. Sporene have Statsbanerne paataget sig at anlægge, derimod Rampen, som skulde være saa høj, at man med Tipvognene kunde køre hen ved Siden af Statsbanesporene og vælte Tipvognenes Indhold over i Statsbanernes Vogne — hvilket er en nem Maade at foretage Af-læsningen paa —, har Selskabet bekostet. Derfor har Selskabet søgt om en Understøttelse hos Landbrugsministeriet, der har